

gangsmaade ved Ordningen af Coloniernes Forhold.

Til disse Ord skal jeg endnu kun benytte Leiligheden til at føie den Bemærkning, at for mig stiller Sagen sig saaledes, at der kunde blive 2 Bevæggrunde til at stemme for det foreliggende Lovudkast. Den ene af disse skulde da være den, at, naar man ikke antog det, maatte man give Afkald paa Haabet om nogenstunde at see en friere Forfatning indført i Colonierne. Der er om dette Punkt ved de tidligere Behandlinger af Sagen her i Salen faldet Uttringer, som jeg paa ingen Maade kan tiltræde eller engang ret vel fatte, med Hensyn til Farer, som truede Rigsdagens Virksomhed i denne Retning. Den anden Bevæggrund skulde være den, at Tilstanden i Colonierne var saa utaalelig, at det var absolut nødvendigt uden Tidsspilde at forskaffe Colonierne en forandret Stilling. Herom kan jeg ikke have nogen begrundet Mening, da jeg, som har forladt Colonierne for omtrent 14 Aar siden, i de sidste 10 Aar ikke har staaet i nogensomhelst umiddelbar Berørelse med de coloniale Forhold, hverken i den ene eller den anden Retning. Men jeg skal dog tillade mig noget at tvivle om, at Tilstanden i Colonierne virkelig skulde være saa slet og uholdbar som den maatte være, for at jeg af Hensyn dertil skulde bestemme mig til at give min Stemme til Vedtagelsen af et Lovarbejde, som jeg maatte ansee for at være saa ufuldstændigt som det foreliggende. At man ofte har hørt og endnu hører tale om Vilkaarlighed i Bestyrelsen derovre nu og om en endnu større Vilkaarlighed tidligere, det har ikke forundret mig. Jeg troer imidlertid, at disse Ideer om Bestyrelsens Vilkaarlighed altid have været meget overdrevne og feilagtige. Jeg troer virkelig ikke, at der nogensinde i Colonierne har existeret den Grad af Vilkaarlighed, som man har villet tillægge Bestyrelsen. Rig bekendt er det ikke Tilfældet, og jeg har heller ikke i de senere Aar hørt noget Factum, som kunde overbevise mig om, at der sandt Vilkaarlighed Sted i Coloniernes Bestyrelse i en saa høi Grad, at man nu maatte søge uden Tidsspilde paa enhveromhelst Maade at bringe den til at ophøre. Det hele Forhold paa Colonierne er af den Be-

staaenhed, at man vanskeligen herhjemme kan gjøre sig noget sandt Begreb om Nødvendigheden af de Forholdsregler, som det i Tiden kan blive tilraadeligt at anordne der. Jeg troer, at den, der vil sammenligne Bestyrelsen af Colonierne med et Herredsfogedembede eller selv med et Amtmandsembede herhjemme, tager for sig en feil. Naar jeg for mit Vedkommende skulde anstille en Sammenligning mellem Gouverneurens Stilling i Vestindien og nogen anden Embedsstilling, kunde jeg snarere være tilbøjelig til at sammenstille den med en Skibs- eller Gscaadrechef's Stilling end med en Amtmands. Uden en vis Grad af Energie vil en Bestyrelse derude aldeles Intet kunne udrette til Ordens Opretholdelse og Coloniernes Sikkerhed, og jeg troer, at ligesom man herhjemme ofte vil høre den Bemærkning gjort gjældende om en høitstaaende Embedsmand, som Enhver anerkjender for at være dygtig: „Ja, han er dog vilkaarlig,“ — og denne Uttring vil man som oftest høre, naar Taleren er om en særdeles dygtig, høiere staaende Embedsmand, — saaledes troer jeg, at der vel oftere kunde findes at være Anledning til lignende Uttringer, naar man bedømmer Forholdene efter vore hjemlige Forhold med Hensyn til Colonierne, uden at man dog virkelig har Ret til at bedømme Coloniernes Bestyrelse efter Regler, som kunne være gangse her hjemme, men som ikke passe til de coloniale Forhold.

Solberg: Jeg skal tillade mig at yttre nogle saa Ord angaaende mit Forhold til denne Sag. Det er fra alle Sider anerkjendt, hvor vanskeligt det er for os at have nogen ret fuldstændig begrundet Mening om disse Forhold, men at vi mere eller mindre maa støtte os til Autoriteter. Den Autoritet, jeg i denne Sag har støttet mig til, er fornemmelig det Ministerium, fra hvilket denne Lov er kommen, et Ministerium, der har vist, at det efter Reformen, og som har lagt en saa overordentlig stor administrativ Dygtighed for Dagen. Jeg er meget tilbøjelig til i Sagen, hvor jeg ikke kan have nogen aldeles selvstændig Mening, at slutte mig til Regjeringen, og navnlig til at gjøre det i dette Tilfælde; men jeg har ogsaa gjort det, fordi Regjeringen har fulgt de 10 Mænds Erklæring, som derom have været